

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115204892
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4115204892.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a sudkýň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sidónie Sládečkovej v právnej veci žalobkyne: 1/ N. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom L., V. XXXX/X., 2/ H. W. nar. bytom L., V. XXXX/X, 3/ Y. E., nar. XX .XX. XXXX, bytom L., I. XX, všetci zastúpení JUDr. Ondrejom Kellerom, advokátom, so sídlom Humenné, Námestie slobody 2, proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody, o odvolaní žalobcov v prvom až treťom rade proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky (ďalej aj „súd prvej inštancie“), zo dňa 04. októbra 2017 č. k. 13C/572/2015-231 (ďalej aj „rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom v prvom až treťom rade v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

o d ô v o d n e n i e :

1.Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcov v prvom až treťom rade a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Žalobou sa žalobcovia domáhali náhrady majetkovej škody vo výške 1 893 832 eur z titulu nezákonného rozhodnutia Okresného súdu Nitra zo dňa 17. 01. 2013 sp.zn. 9C/33/2012.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že konanie vo veci 9C/33/2012 vedené na Okresnom súde Nitra začalo dňa 20. 03. 2012, na základe žaloby, ktorú T. T. a H. T. podali proti Y. Q., sa domáhali sa nariadenia predbežného opatrenia, ktorým mal súd žalovanému zakázať nakladať s nehnuteľnosťami, a určenia neplatnosti kúpnych zmlúv, ktoré sú neplatné z dôvodu, že prvú z nich mal uzavrieť K. Y. E., ako predávajúci, dňa 02. 09. 2011, pričom zomrel dňa XX. XX. XXXX, teda pred uzavretím uvedenej zmluvy, kupujúcim bola spoločnosť X. s.r.o. Bratislava. Vklad tejto prvej kúpnej zmluvy bol povolený dňa 06. 09. 2011 pod sp.zn. V5415/2011. Druhá kúpna zmluva bola uzavretá dňa 30. 11. 2011 medzi predávajúcim Easytruck s.r.o. Bratislava a kupujúcim Y. Q., jej vklad bol povolený dňa 03. 01. 2012 pod sp.zn. V 7308/2011. Okresný súd Nitra návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol uznesením č.k. 9C/33/2012-76 zo dňa 19. 04. 2012, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu Nitra č.k. 5Co/149/2012-185 z 31. 05. 2012 nadobudlo právoplatnosť dňa 09. 07. 2012. Dôvodom pre jeho zamietnutie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia bola skutočnosť, že žalobcovia nepreukázali potrebu dočasnej úpravy, keď nepreukázali, úkony žalobcu smerujúce k ďalšiemu prevodu vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam. Vo veci samej, Okresný súd Nitra rozsudkom č.k. 9C/33/2012-305 zo dňa 11. 02. 2014 žalobu zamietol, keď konštatoval, že žalobcovia nemajú vecnú aktívnu legitimáciu na podanie takéhoto návrhu a nemajú ani naliehavý právny záujem na takomto určení. Krajský súd toto rozhodnutie ako správne potvrdil a to pre absenciu naliehavého právneho záujmu žalobcov na takejto žalobe a rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 07. 01. 2015.

1.2. Na Okresnom súde Bratislava IV. pod sp.zn. bolo dňa 22. 05. 2012 15Er/2170/2012 začaté exekučné konanie na základe návrhu oprávneného, Ing. U. Q., voči povinnému Y. Q., obaja bytom F., U. XX. Exekučným titulom bola notárska zápisnica, spísaná notárom JUDr. Y. V. č. N 122/2012, Nz 17518/2012 dňa 18. 05. 2012, obsahujúca záväzok povinného, vrátiť dlh z pôžičky zo dňa 15. 11. 2011, v sume 340 000 eur. Exekúcia bola skončená vrátením poverenia súdnym exekútorom po tom, ako na dražbe dňa 26. 11. 2012, bol udelený príklep vydražiteľovi (N.), ktorý príklep exekučný súd schválil uznesením z 13. 12. 2012 (právoplatné dňa 08.01.2013).

1.3. Žalobcovia T. T. a H. T. dňa XX. XX. XXXX sa žalobou proti K.. U. Q. domáhali (okrem iného), vylúčenia veci z exekúcie EX 1443/2012, dôvodiac, že kúpne zmluvy, ktorými prešlo vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom tohto konania z pôvodného vlastníka Ing. Y. E. na ďalších vlastníkov, sú neplatné a predmetné nehnuteľnosti nemajú byť predmetom exekúcie, pretože ich vlastníkmi sú oni. Súd toto konanie zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby uznesením z 20. 01. 2017.

1.4. Notárskou zápisnicou notárky JUDr. A. S. č. N 404/2004, Nz 49150/2004 z 08. 06. 2004 bol spísaný závet poručiteľa K.. Y. E., ktorým nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území U. H. odkázal T. T. a H. T..

1.5. T. T., nar. XX.XX.XXXX, zomrel dňa XX. XX. XXXX.

1.6. Žalobcovia podali dňa 14.11.2014 Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky žiadosť o predbežné prerokovanie nároku, ktorá je obsahovo zhodná so žalobou v tejto veci.

1.7. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami a to najmä ustanovením § 1, § 3 ods. 1, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, ods. 2 § 9 ods. 1, ods. 2, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1, ods. 2, § 18 zákona číslo 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, v znení účinnom do 31. 12. 2012 (ďalej len „zákon o zodpovednosti za škodu), § 14 os. 1 Vyhlášky číslo 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnuté právne služby v znení neskorších predpisov, čl. 36 os. 3, ods. 4, čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky.

1.8. Konštatoval nedôvodnosť podanej žaloby žalobcami v prvom až treťom rade. Z pripojených spisov mal nepochybne preukázané, že Okresný súd Nitra návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol uznesením 9C/33/2012-76 z 19. 04. 2012, ktoré v spojení s Uznesením KS Nitra 5Co/149/2012-185 z 31. 05. 2012 nadobudlo právoplatnosť dňa 09. 07. 2012. Taktiež bolo preukázané, že vo veci Okresného súdu Bratislava IV. 15Er/2170/2012 na dražbe dňa 26. 11. 2012 bol udelený príklep vydražiteľovi N. U., nar. XX. XX. XXXX, ktorý príklep súd schválil uznesením z 13. 12. 2012 (právoplatnosť nadobudlo dňa 08.01.2013). Z návrhu na vydanie predbežného opatrenia zo dňa 14. 12. 2012 súd zistil, že v uvedený deň sa žalobcovia domáhali vydania ďalšie predbežného opatrenia, ktorým by súd zakázal nakladanie s predmetnými nehnuteľnosťami.

1.9. Je nepochybné, že žalobca v treťom rade nebol účastníkom súdneho konania, z ktorého žalobcovia odvodzujú svoj nárok na náhradu škody. Nemohol byť preto aktívne vecne legitimovaný na podanie takejto žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom podľa zákona o zodpovednosti za škodu. Žalobcami namietané uznesenia súdom prvého i druhého stupňa boli vydané vo veci žalobcov T., (ktorý medzičasom zomrel a do ktorého práv a povinností vstúpila titulom dedenia jeho dcéra N. W.) a vo vzťahu k žalobkyni H. W.. Základné konanie sa však nijakým spôsobom nevzťahovalo na terajšieho žalobcu v treťom rade Y. E., ktorý nebol v žiadnom štádiu účastníkom konania o návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Nakoľko žalobca v treťom rade nevystupoval ako účastník v konaní o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, od vydania ktorého si žalobcovia uplatňujú z titulu jeho nezákonnosti náhradu škody v tomto konaní, nemôže byť v tomto konaní aktívne vecne legitimovaný subjektom, nakoľko neexistuje titul, od ktorého by si mohol odvodzovať svoje právo, keďže napádané rozhodnutia nijako nezasiahli do jeho práv a povinností, v dôsledku čoho mu nemohla vzniknúť žiadna škoda.

1.10. Ďalej súd prvej inštancie konštatoval nesplnenie hmotnoprávných podmienok pre vznik nároku na náhradu škody. V čase podania prvého návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 20. 03. 2012 neboli sporné nehnuteľnosti zaťažené žiadnym vecným právom. Okresný súd Nitra rozsudkom č. k. 9C/33/2012 zo dňa 11.02.2014 rozhodol tak, že návrh vo veci samej v celom rozsahu z dôvodu absencie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení o neplatnosť právnych úkonov zamietol a odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Svoj právny názor odôvodnil tým, že navrhovatelia nemali na požadovanom určení naliehavý právny záujem, nakoľko v čase rozhodovania prvostupňového súdu už neboli sporné nehnuteľnosti vo vlastníctve odporcu a rovnako tým, že ani samotným vyhovením návrhu vo veci samej by nedošlo k zmene zápisu v katastri nehnuteľnosti. Podľa § 6 ods. 3 zákona o zodpovednosti za škodu možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho

opravného prostriedku. V tomto prípade napádané rozhodnutie zrušené nebolo a nie je splnená podmienka vydania nezákonného rozhodnutia.

1.11. Pokiaľ ide o škodu, ktorej vznik žalobcovia odvodzujú od nezákonného rozhodnutia súdu, jej existenciu či vznikom sa súd prvej inštancie v tomto konaní nezaoberal. Dokazovanie v tomto smere považoval za nadbytočné z dôvodu absencie už prvého zo zákonných predpokladov (existencie nezákonného rozhodnutia), pre priznanie nároku žalobcov. Taktiež súd prvej inštancie z rovnakého dôvodu neskúmal ani príčinnú súvislosť medzi rozhodnutím súdu a vznikom škody.

1.12. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že pri návrhu žalobcov na vydanie predbežného opatrenia zo dňa 14. 12. 2012, tento návrh bol podaný na súde deň po tom, ako súd v exekučnej veci Okresného súdu Bratislava IV. sp.zn. 15Er/2170/2012 rozhodol o schválení príklepu k predmetným nehnuteľnostiam. Udelením príklepu dňa 26. 11. 2012 došlo k nezvratnej zmene ich vlastníka. V danom okamihu už nebolo možné tento stav zmeniť a akékoľvek rozhodnutie o návrhu na predbežné opatrenie, v znení žiadanom žalobcami, sa stalo irelevantným. Rovnako tak bolo bezpredmetné skúmanie toho, či a do akej miery malo včasné (alebo oneskorené), vyhotovenie a doručenie súdnych rozhodnutí, vplyv na škodu, ktorá mala žalobcom vzniknúť. Rozhodnutia, o ktorých žalobcovia tvrdia, že nimi bola spôsobená škoda, sú až z obdobia nasledujúceho po udelení príklepu, preto je vylúčené, aby nimi bola žalobcom spôsobená škoda.

1.13. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“) a žalovanému, v konaní plne úspešnému, priznal nárok na plnú náhradu trov konania. O výške jeho nároku na náhradu trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadli v zákonnej lehote odvolaním žalobcovia v prvom až treťom rade dôvodiac, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo malo za následok nesprávne právne posúdenie veci.

2.1. Žalobcovia v podanom odvolaní opätovne podrobne popísali celý skutkový stav tak, ako ho prezentovali počas celého konania. K dôvodom, pre ktoré súd prvej inštancie ich žalobu zamietol, uviedli nasledovné skutočnosti:

2.2. Namietali, že žalovaný v treťom rade je plne aktívne vecne legitimovaný na podanie predmetnej žaloby o náhradu škody tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím, od ktorého odvodzuje svoj nárok na náhradu škody spolu so žalobcami v prvom a v druhom rade, mu bola spôsobená škoda bez ohľadu na tú skutočnosť, či bol alebo nebol účastníkom konania, v rámci ktorého došlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia. Zákonné ustanovenie nestanovuje podmienku, že náhrady škody sa môže domáhať len ten, kto bol účastníkom tohto konania, v rámci ktorého došlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia. Zákon uvádza, že právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla. Žalobca v treťom rade je teda v plnom rozsahu plne aktívne vecne legitimovaný vystupovať v tomto konaní na strane žalobcu, pretože právne následky namietaného nezákonného rozhodnutia a postupu súdu sa jeho, ako dediča zo záveru, priamo dotýkajú.

2.3. Žalobcovia zákonnosť rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu, ktorým bol návrh na vydanie prvého predbežného opatrenia zo dňa 20. 03. 2012 zamietnutý, nenamietajú. Svoj nárok na náhradu škody odvodzujú od rozhodnutí a úradného postupu súdov pri rozhodovaní o druhom návrhu na vydanie predbežného opatrenia zo dňa 14. 12. 2012.

2.4. Nestotožnili sa s právnym záverom súdu prvej inštancie, že rozhodovania súdov a postupy súdov, ktoré konali o druhom návrhu na vydanie predbežného opatrenia zo dňa 14. 12. 2012, sú právne irelevantné, keďže návrh na predbežné opatrenie bol podaný deň po tom, čo exekučný súd schválil udelený príklep zo dňa 26. 11. 2012. V napadnutom rozsudku však absentuje, že žalobcovia podali i ďalší samostatný návrh zo dňa 24. 01. 2013, ktorým sa domáhali a snažili zvrátiť predaj nehnuteľností v exekučnom konaní vylúčením sporných nehnuteľností z exekúcie a odklad exekúcie. Tento návrh bol Okresným súdom Nitra odstúpený Okresnému súdu Bratislava IV. až dňa 12. 04. 2013, t.j. tri mesiace od jeho podania. Až z uznesenia Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 20. 01. 2014 č.k. 8C/111/2013 sa žalobcovia dozvedeli, že predmetné exekučné konanie bolo právoplatne skončené dňa 30. 03. 2013. Uznesenie Krajského súdu Nitra zo dňa 28. 02. 2013 sp.zn. 5Co/72/2013 o nariadení predbežného opatrenia bolo doručené žalobcom až dňa 10. 05. 2013. Ak by bolo predmetné rozhodnutie odvolacieho súdu doručené žalobcom riadne a včas a rovnako návrh na vylúčenie veci z exekúcie a odklad exekúcie bol doručený príslušnému súdu, mohli žalobcovia zabrániť schváleniu udeleného príklepu, resp. zabrániť právoplatnosti rozhodnutia súdu. Žalobcovia sú toho názoru, že nesplnenie týchto povinností zapríčinilo konvalidovanie celého nezákonného exekučného konania, v rámci ktorého došlo k predaju nehnuteľností, ku ktorým mali žalobcovia nespochybniteľné dedičské právo.

2.5. Záverom žalobcovia vzniesli námietku zaujatosti v tomto znení: „Z dôvodu, že žalobcovia si v tomto konaní uplatňujú náhradu škody i z titulu nesprávneho úradného postupu Krajského súdu Nitra a je i vedené disciplinárne konanie voči konkrétnemu sudcovi tohto súdu, majú títo dôvodnú obavu o nestrannosť sudcov Krajského súdu Nitra, ktorí by prípadne o tomto podanom odvolaní rozhodovali, a preto žalobcovia žiadajú, aby vec bola pridelená inému odvolaciemu súdu, ktorý bude o podanom odvolaní rozhodovať“.

2.6. Odvolatelia sú toho názoru, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná a preto na základe uvedených skutočností žiadajú rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3. K odvolaniu žalobcov v prvom až treťom rade sa vyjadrila žalovaná. Poukázali na ustanovenie, z ktorého vyplýva pre stranu konania aktívna legitímácia, a to na ustanovenie § 5 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, podľa ktorého právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Rozhodná pri posúdení aktívnej vecnej legitímácie je v tomto prípade skutočnosť, že žalobca v treťom rade nevystupoval ako účastník v konaní o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, od vydania ktorého si žalobcovia uplatňujú z titulu jeho nezákonnosti náhradu škody v tomto konaní. Dodala, že žalobca v treťom rade nemôže byť aktívne vecne legitimovaný, nakoľko neexistuje titul, od ktorého by si mohol odvodzovať svoje právo, keďže sa ho napadnuté rozhodnutia nijako netýkali a nezasiahli do jeho práv a povinností a nemohla mu vzniknúť žiadna škoda. Z tohto dôvodu sa so záverom súdu prvej inštancie v napadnutom rozsudku, stotožnil.

3.1. K posúdeniu hmotnoprávných predpokladov vzniku nároku na náhradu škody uviedla, že žalobcovia v odvolaní výslovne označili ako titul pre vznik svojho nároku na náhradu škody uznesenie Okresného súdu Nitra sp.zn. 9C 33/2012 z dňa 17. 01. 2013, v ktorom súd rozhodoval na základe druhého návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a ktorým uznesením návrh žalobcov zamietol. V dôsledku odvolania podaného žalobcami, rozhodol odvolací súd, Krajský súd Nitra tak, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a predbežné opatrenie nariadil a to uznesením zo dňa 28. 02. 2013 sp.zn. 5Co/72/2013. Podľa názoru žalobcov škoda im mala vzniknúť vydaním tohto uznesenia odvolacieho súdu a v tomto smere odkazujú na ustanovenie § 6 ods. 3 zákona o zodpovednosti za škodu. Exekučné konanie, ktorého predmetom boli aj nehnuteľnosti, s ktorými malo byť vydaným predbežným opatrením zakázané nakladať, bolo vedené na Okresnom súde Bratislava IV. pod sp.zn. 15Er/2170/2012. Dňa 26. 11. 2012 sa uskutočnila dražba nehnuteľností, na ktorej bol udelený príklep exekútora a uznesenie o schválení príklepu bolo vydané dňa 13. 12. 2012. Návrh na vydanie predbežného opatrenia, na základe ktorého bolo vydané uznesenie Okresného súdu Nitra sp. zn. 9C/33/2012 zo dňa 17. 01. 2013 a následne uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 5Co/72/2013 zo dňa 28. 02. 2013, bol podaný dňa 14. 12. 2012. Z uvedeného je zrejmé, že návrh na vydanie predbežného opatrenia bol podaný po udelení príklepu na dražbe nehnuteľností, ako aj vydaní uznesenia, ktorým bol príklep schválený. Podľa § 150 ods. 2 zákona o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (číslo 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov, Exekučný poriadok), ak vydražiteľ zaplatil najvyššie podanie a súd udelenie príklepu schválil, stáva sa vydražiteľ vlastníkom nehnuteľnosti ku dňu udelenia príklepu. Z uvedeného je teda nepochybné, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nadobudol vydražiteľ ešte pred samotným podaním návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Súd prvej inštancie preto správne vyhodnotil, že už nebolo možné tento stav zmeniť a akékoľvek rozhodovanie o návrhu na predbežné opatrenie v znení žiadanom žalobcami, sa stalo irelevantným. Žiadny postup alebo rozhodnutie súdov z časového hľadiska, ktoré nasledovali po pridelení príklepu, resp. jeho schválení dňa 13. 11. 2012, nemohlo spôsobiť žalobcom škodu, nakoľko nehnuteľnosti boli predané prostredníctvom dražby v rámci exekučného konania a ich vlastníkom sa stal vydražiteľ, čo nemohlo byť, uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 5Co/72/2013 zo dňa 28. 02. 2013, ktorým bolo predbežné opatrenie nariadené, zmenené. Žalovaná je toho názoru, že súd prvej inštancie správne uzavrel, že žalobcom nemohla byť spôsobená škoda v priamej príčinnej súvislosti s označeným rozhodnutiami súd, nakoľko tieto boli vydané až po udelení príklepu a jeho schválení.

3.2. K ďalšiemu namietanému postupu súdov žalovaná vo svojom vyjadrení uviedla, že postup súdov v súvislosti s podaným návrhom na vyňatie nehnuteľností z exekučného konania nebol predbežne prerokovaný a nebol ani predmetom konania pred súdom prvej inštancie. Námietky ohľadne postupu Okresného súdu Nitra pri postupovaní návrhu príslušnému exekučnému súdu, resp. absencia ich vyhodnotenia v napadnutom rozhodnutí, nemôže byť predmetom ani konania pred súdom odvolacím. Žalovaná dodala, že aj návrh žalobcov, ktorým sa domáhali vyňatia predmetných nehnuteľností z exekúcie, bol rovnako podaný po udelení príklepu a jeho schválení a teda ani namietaný postup pri postupovaní návrhu príslušnému exekučnému súdu, nemohol byť spôsobilý zapríčiniť vznik škody na strane žalobcov.

3.3. K žalobcami vznesenej námietke zaujatosti sudcov odvolacieho súdu poukázala na ustanovenie § 52 CSP a konštatovala, že námietka zaujatosti, ktorú nepriamo formulovali žalobcovia v podanom odvolaní neobsahuje náležitosti, ktoré predpokladá toto ustanovenie a skutočnosti, ktoré žalobcovia uvádzajú (vedené disciplinárne konanie voči konkrétnemu sudcovi), samy osebe nie sú spôsobilé odôvodniť rozhodnutie o zaujatosti sudcu. Pre prikázanie sporu inému súdu je predpokladané predchádzajúce vylúčenie všetkých sudcov príslušného súdu na základe existencie právne významného vzťahu sudcu k sporu alebo k stranám. Pre takýto výnimočný postup však v danom prípade neboli splnené podmienky. Žalobcami nepriamo formulovaná námietka zaujatosti nespĺňa náležitosti uvedené v ustanovení § 520 CSP a z uvedeného dôvodu ju považuje za bezpredmetnú a navrhuje súdu, aby na túto námietku neprihliadal.

3.4. Záverom uviedla, že sa plne stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie, tento považuje za vecne správny a preto ho navrhuje potvrdiť.

4. Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., účinný od 01. 07. 2016, ďalej len „CSP“), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu a v medziach odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže nešlo o vec, v ktorej by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcov v prvom až treťom rade proti rozsudku súdu prvej inštancie nie je dôvodné, keď súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe výsledkov vykonaného dokazovania, ktoré správne vyhodnotil (§ 191 ods. 1 CSP), dospel k správnym skutkovým a právnym záverom a svoje rozhodnutie i náležite a dostatočne odôvodnil. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP v celom rozsahu ako vecne správny potvrdiť.

5. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované. Súd prvej inštancie vo veci konal a postupoval vtedy platným procesným predpisom, ktorým bol Občiansky súdny poriadok, platný do 31. 06. 2016.

6. Predmetom konania v danej veci bola žaloba žalobcov v prvom až treťom rade, ktorou sa domáhali náhrady škody z titulu nezákonného rozhodnutia Okresného súdu Nitra sp.zn. 9C/33/2012 zo dňa 17. 01. 2013, ktoré bolo zmenené uznesením Krajského súdu Nitra sp. zn. 5Co/72/2013 zo dňa 28. 02. 2013 a ktoré bolo žalobcom doručené až dňa 10. 05. 2013. Dôvodili tým, že ak by bolo predmetné rozhodnutie odvolacieho súdu doručené z jeho strany žalobcom riadne a včas, mohli žalobcovia zabrániť schváleniu udeleného príklepu, resp. zabrániť právoplatnosti rozhodnutia súdu. Majetková škoda predstavuje hodnotu nehnuteľností, ktoré boli predmetom dražby, a to vo výške 1 893 832 eur. Žalobcovia podali žalovanej žiadosť o predbežné prerokovania ich nároku na náhradu škody, ktorej žiadosti žalovaná nevyhovela.

6.2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní žalobu žalobcov v prvom až treťom rade zamietol ako nedôvodnú. Nevzhladol splnenie podmienok pre priznanie náhrady tak majetkovej, ako aj nemajetkovej ujmy dôvodiac tým, že žalobca v treťom rade nie je aktívne legitimovanou stranou sporu v tomto konaní z dôvodu, že v pôvodnom konaní, od ktorého si žalobcovia odvodzujú svoj nárok (konanie na Okresnom súde Nitra sp.zn. 9C/33/2012), nebol účastníkom tohto konania a preto mu žiadna škoda vzniknúť nemohla. Žalobu žalobcov zamietol vo veci samej z dôvodu nesplnenia podmienky existencie nároku na náhradu škody podľa zákona o zodpovednosti za škodu (zákon číslo 514/2003 Z.z.), a to podmienky absencie nezákonného rozhodnutia. Žalobu žalobcov zamietol aj z dôvodu, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia podali žalobcovia dňa 14. 12. 2012, pričom na dražbe dňa 26. 11. 2012 bol udelený príklep, ktorý bol súdom schválený dňa 13. 12. 2012.

6.3. S rozsudkom súdu prvej inštancie sa nestotožnili žalobcovia v prvom až treťom rade, ktorí sa nestotožnili so záverom súdu prvej inštancie o nedostatku vecnej aktívnej legitimácie žalovaného v treťom rade, ako aj s nesplnením podmienky nezákonného rozhodnutia. V podanom odvolaní rozšírili žalobu aj o nesplnenie povinností zo strany súdov pri rozhodovaní o ich návrhu na vylúčenie veci z exekúcie a odkladu exekúcie dôvodiac, že ak by boli doručené ich návrhy príslušnému súdu, mohli zabrániť schváleniu udeleného príklepu, resp. zabrániť právoplatnosti rozhodnutia súdu.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov

napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní podanom žalobkyňou, súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcov v prvom až treťom rade podľa § 379 CSP, preskúmal v danej veci tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo a tiež dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie rozsudok aj v dostatočnej miere a správne tak po právnej, ako aj skutkovej stránke odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

9. Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

10. V danej veci sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil s rozhodnutím a s odôvodnením napadnutého rozsudku, preto na zdôraznenie jeho vecnej správnosti uvádza nasledovné dôvody:

10.1. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú tak vydaním nezákonného rozhodnutia, ako aj nesprávnym úradným postupom, je súčasné, kumulatívne splnenie troch základných predpokladov, a to: 1/ existencia nezákonného rozhodnutia, a v druhom prípade existencia nesprávneho úradného postupu, 2/ vznik škody ako majetkovej, či nemajetkovej ujmy, 3/ príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia, ako aj nesprávneho úradného postupu a vznikom škody. Preukázanie splnenia podmienok zaťažuje osobu, ktorá sa domáha náhrady či už majetkovej, alebo nemajetkovej ujmy, za vydanie nezákonného rozhodnutia.

10.1.1. Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom, pričom toto právo možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok s výnimkou prípadov hodných osobitného zreteľa.

11. Pred preskúmaním rozhodnutia vo veci samej, odvolací súd, vzhľadom na odvoláciu námietku, týkajúcu sa preukázania aktívnej vecnej legitímácie žalovaného v treťom rade, zaoberal sa predovšetkým skúmaním splnenia tejto podmienky konania. Odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že žalobca v treťom rade nie je vecne aktívne legitimovanou stranou sporu v danej veci. Otázkou, kto je v tom - ktorom prípade aktívne a pasívne vecne legitimovaný, musí súd v konaní o náhradu škody riešiť vždy medzi prvými. Pokiaľ súd nemá vyriešenú otázku, kto podľa zákona zodpovedá za (údajnú) škodu žalobcu spôsobenú ním tvrdným skutkovým stavom, nie je (ešte) opodstatnené riešenie otázky neoprávnenosti konania bezprostredného škodcu, ním spôsobenej škody, ani príčinnej súvislosti medzi konaním škodcu a tvrdnou škodou. Je totiž logické, že spornosť v týchto otázkach, nemôže byť v konaní o náhradu škody riešená len medzi subjektmi, ktorých sa táto spornosť týka, medzi poškodeným a tým, kto za jeho škodu zodpovedá. Z tohto hľadiska je preto predpokladom úspešného uplatnenia práva na náhradu škody nielen zistenie, že žalobca je subjektom, ktorému bola spôsobená škoda, ale rovnako zistenie, že ten, koho žalobca považuje za subjekt zodpovedajúci za jemu vzniknutú škodu, skutočne za ňu podľa zákona zodpovedá. Vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, v rámci ktorého je jeden z účastníkov nositeľom oprávnenia (je aktívne legitimovaný) a druhý účastník je nositeľom právnej povinnosti (je pasívne legitimovaný). Nedostatok vecnej legitímácie (aktívnej alebo pasívnej) vedie vždy k zamietnutiu žaloby meritórnym rozhodnutím.

11.1. Ustanovenie § 5 zákona o zodpovednosti za škodu jednoznačne ustanovuje, že právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

11.1.1. Žalobca v treťom rade nebol účastníkom konania, z ktorého si žalobcovia v prvom a v druhom rade odvodzujú svoj nárok, t.j. konania vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp.zn. 9C/33/2012. Z tohto dôvodu mu nemohla byť týmto konaním spôsobená škoda, pretože u neho niet rozhodnutia, z ktorého by si mohol na základe jeho nezákonnosti odvodzovať nárok na náhradu škody. Z uvedeného dôvodu preto

záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobca v treťom rade nie je vecne pasívne legitimovanou stranou sporu v danom konaní, je vecne správny a odvolací súd sa s týmto záverom jednoznačne stotožnil.

12. Posudzujúc danú vec v zmysle zákonných ustanovení, ako aj doterajšej súdnej praxe, odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že žalobcovia v prvom až treťom rade, v danej veci nespĺnili prvú, zo základných podmienok pre úspešné priznanie nároku, ktorého sa domáhajú podanou žalobou, a to existenciu vydania nezákonného rozhodnutia..

12.1. Podmienkou priznania odškodnenia podľa § 5 zákona (právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní), je, že rozhodnutie, ktorým mal byť porušený zákon nadobudlo právoplatnosť. Ide najmä o rozhodnutia, ktoré nadobudli právoplatnosť po tom, čo účastník konania podal proti prvostupňovému konaniu odvolanie. V odseku 3 ustanovenia § 6 citovaného zákona je zakotvená výnimka, ktorá sa týka zásady právoplatnosti nezákonného rozhodnutia. Ide o rozhodnutia, ktoré sú vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, t.j. rozhodnutia, ktoré sú predbežne vykonateľné. Ide najmä o uznesenia vydané súdom v občianskom súdnom konaní pri rozsudkoch predbežne vykonateľných (napr. na plnenie výživného). Námietka žalobcov v prvom až v treťom rade, uvedená v podanom odvolaní, z ktorej vyplýva, že uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvej inštancie (o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia), zakladá objektívnu zodpovednosť na náhradu nemajetkovej ujmy, je absolútne neodborná a neopodstatnená. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu nezákonného rozhodnutia zakladá iba také rozhodnutie súdu, ktoré bolo zrušené, resp. zmenené pre jeho nezákonnosť a teda muselo byť vydané v rozpore so zákonom stanovenou úpravou. V konečnom dôsledku je potrebné konštatovať, že nie každé rozhodnutie, ktoré bolo odvolacím súdom zrušené, resp. zmenené, zakladá nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. V danom prípade však takýto stav, na úspešné uplatnenie náhrady nemajetkovej ujmy, nenastal.

12.2. Odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že napriek tomu, že uznesením odvolacieho súdu bolo zmenené uznesenie súdu prvej inštancie, z ktorého si žalobcovia odvodzujú nárok na náhradu majetkovej škody z titulu nezákonného rozhodnutia, žalobcom v prvom až treťom rade majetková ujma vzniknúť, vzhľadom na časovú súvislosť, nemohla. Je totiž nepochybné, že žalobcovia svoj druhý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, podali súdu až dňa 14. 12. 2012. Predtým, však na Okresnom súde Bratislava IV. prebiehalo exekučné konanie pod spisovou značkou 15Er/2170/2012, v rámci ktorého na dražbe dňa 26. 11. 2012 bol udelený príklep vydražiteľovi nehnuteľností, ktorých mali byť závetnými dedičmi. Predmetný príklep bol exekučným súdom schválený dňa 13. 12. 2012, právoplatnosť nadobudlo rozhodnutie dňa 08. 01. 2013. Už z tejto časovej postupnosti je jednoznačne zrejmé, že ani prípadné nariadenie predbežného opatrenia súdom prvej inštancie (v konaní 9C/33/2012 na základe druhého návrhu žalobcov), by nezvrátilo stav, ktorý nastal po udelení príklepu v exekučnom konaní.

12.3. Za nadobudnutie vlastníckeho práva originálnym spôsobom ustanovenie § 132 Občianskeho zákonníka predpokladá aj nadobudnutie vlastníckeho práva na základe rozhodnutia štátneho orgánu. Za takýto spôsob je jednoznačne považovaný aj procesný postup upravený Exekučným poriadkom (na rozdiel od spôsobu nadobudnutia vlastníctva na základe zákona o dobrovoľných dražbách, ktorý nie je považovaný za originálny spôsob nadobudnutia vlastníctva, viď podrobný rozbor v rozsudku Krajského súdu Prešov z 30. 10. 2012 sp.zn. 20Co/123/2011, 20Co/51/2012). Ustanovenie § 150 ods. 2 uvedeného zákona určuje podmienky, ktorých splnením sa vydražiteľ stane vlastníkom vydraženej nehnuteľnosti. Sú nimi udelenie príklepu podľa § 146 Exekučného poriadku, zaplatenie najvyššieho podania, schválenie udelenia príklepu súdom a nadobudnutie právoplatnosti rozhodnutia o schválení príklepu. Splnením uvedených podmienok sa dražba stáva účinnou a vydražiteľ nadobudne vlastníctvo spätne ku dňu udelenia príklepu exekútorovi. Vlastníctvo k uvedenému dňu nadobúda bez ohľadu na to, kedy správa katastra vykoná zápis do katastra nehnuteľností. Príklepom v dražbe, vykonanej súdom v rámci exekúcie predajom nehnuteľnej veci, spolu so zaplatením najvyššieho podania a prevzatím vydraženej veci vydražiteľom, po udelení príklepu, dochádza k prechodu vlastníckeho práva k vydraženej veci na vydražiteľa, aj keď povinný nebol vlastníkom draženej veci a jej vlastníkom o prebiehajúcom výkone rozhodnutia nevedel (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 27. 01. 2004 sp.zn. 22Cdo 1229/2003). Vydražiteľ, ktorému bol v exekučnom konaní udelený príklep a zaplatil najvyššie podanie, nadobudol vlastníctvo k vydraženým veciam. Takto nadobudnuté vlastnícke právo nemôže byť dotknuté ani prípadnými vadami exekučného konania. Správnosť postupu v exekučnom konaní môže byť na podnet účastníkov s účinkami pre exekučné konania skúmaná len v rámci tohto konania, v rozsahu a prostriedkami stanovenými predpisom upravujúcim toto konanie (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Obdo V 2/2004, R 64/2008).

12.4. Z uvedených skutočností teda jednoznačne vyplýva, že ak žalobcovia podali návrh na nariadenie predbežného opatrenia dňa 14. 12. 2013. Za situácie, že dražba súdnym exekútorom prebehla dňa 26. 11. 2012, na ktorej bol udelený príklep vydražiteľovi, vydražiteľ zaplatil najvyššie podanie a exekučný súd schválil príklep dňa 13. 12. 2012, vydražiteľ nadobudol dňom udelenia príklepu vlastnícke právo k nehnuteľnosti, bol návrh žalobcov podaný oneskorene. Ani v prípade, ak by súd prvej inštancie vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (na rozhodnutie o ktorom má lehotu 30 dní od jeho podania), nebolo by toto rozhodnutie schopné zvrátiť stav udelený príklepom dňa 26. 11. 2012 a schválený súdom dňa 13. 12. 2012.

12.5. V tejto súvislosti odvolací súd tiež konštatuje, že pôvodné uznesenie Okresného súdu Nitra zo dňa sp.zn. 9C/33/2012 zo dňa 17. 01. 2013, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcov v prvom až treťom rade na nariadenie neodkladného opatrenia, bolo zmenené uznesením Krajského súdu Nitra sp. zn. 5Co/72/2013 zo dňa 28. 02. 2013, avšak nie z dôvodu nezákonnosti tohto rozhodnutia, ale z dôvodu vyhodnotenia skutkového stavu odvolacím súdom inak, ako súdom prvej inštancie, v dôsledku čoho nebola splnená podmienka existencie nezákonného rozhodnutia.

12.5. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, nesplnenie podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody žalobcom z titulu nezákonného rozhodnutia (neexistencia tohto rozhodnutia podľa § 3 ods. 1 písm. a/ zákona o zodpovednosti za škodu), ako aj nemožnosť vzniku škody žalobcom z tohto titulu, a teda aj neexistencia príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a existenciou nezákonného rozhodnutia, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. Podľa § 387 ods. 3 CSP sa odvolací súd musí v odôvodnení rozhodnutia vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

13.1. Odvolatelia v prvom až treťom rade v podanom odvolaní namietajú nesprávny záver súdu prvej inštancie o neexistencii vecnej aktívnej legitímácie žalovaného v treťom rade. Touto námietkou sa odvolací súd už v tomto rozhodnutí zaoberal a preto poukazuje na svoje odôvodnenie nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalovaného v treťom rade, ktoré uviedol v bodoch 11. a 11.1., 11.1.1. tohto rozhodnutia a z tam uvedených dôvodov námietku vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

13.2. Ďalej odvolatelia namietajú nesprávny záver súdu prvej inštancie o neexistencii nezákonného rozhodnutia. Podľa ich názoru, tým, že uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol ich návrh na nariadenie neodkladného opatrenia (17. 01. 2013 sp.zn. 9C/33/2012), bolo uznesením odvolacieho súdu (zo dňa 28. 02. 2013 sp.zn. 5Co/72/2013) zmenené, vznikol im nárok na náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia. Odvolací súd k tejto námietke iba poznamenáva, že nezákonným rozhodnutím je rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky alebo záväzkami Slovenskej republiky vyplývajúcimi z platnej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná a bolo z dôvodu nezákonnosti zrušené, alebo zmenené príslušným orgánom. V danom prípade však uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 17. 01. 2013 nebolo zmenené v dôsledku nezákonnosti tohto rozhodnutia, keďže nebolo vydané v rozpore s právnou úpravou a odvolací súd pri zmene tohto rozhodnutia inak vyhodnotil skutkový stav v danej veci. Z tohto dôvodu nie je možné vyhodnotiť predmetné uznesenie ako nezákonne vydané. Otázka, kedy bolo toto uznesenie odvolacieho súdu doručené stranám sporu, nie je v tomto prípade právne významná a nemôže zakladať nezákonnosť tohto rozhodnutia.

13.3. Odvolatelia v podanom odvolaní namietajú, že ak by rozhodnutie odvolacieho súdu sp.zn. 5Co/72/2013 zo Dňa 28. 02. 2013 bolo doručené odvolateľom včas a tiež aj návrh na vylúčenie veci z exekúcie a odklad exekúcie bol doručený príslušnému vec prejednávajúcemu súdu skôr, mohli žalobcovia zabrániť schváleniu udeleného príklepu, resp. zabrániť právoplatnosti rozhodnutia súdu.

13.3.1. K tejto námietke odvolateľov odvolací súd poznamenáva, že aj v prípade, ak by Okresný súd Nitra rozhodnutím zo dňa 17. 01. 2013 vyhovel a predbežné opatrenie nariadil a ak by aj odvolací súd svoje rozhodnutie zo dňa 28.02. 2013 doručil včas stranám sporu, nezabránili by žalobcovia nadobudnutiu vlastníckeho práva vydražiteľovi, keďže príklep bol v exekučnej dražbe udelený dňa 26. 11. 2012, schválený exekučným súdom dňa 13. 12. 2012, teda pred podaním samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo strany žalobcov (dňa 14. 12. 2012). K týmto časovým súvislostiam sa odvolatelia v podanom odvolaní vôbec nevyjadrili. Z tohto dôvodu preto žalobcovia vôbec nemohli zabrániť schváleniu udeleného príklepu. Odvolací súd preto túto námietku odvolateľov vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

13.3.2. Taktiež k námietke odvolateľov, že Okresný súd Nitra, ich návrh na vylúčenie sporných nehnuteľností z exekúcie a návrh na odklad exekúcie, ktorý doručili tomuto súdu dňa 24. 01. 2013 včasným postúpením Okresnému súdu Bratislava IV (OS Nitra postúpil tieto návrhy OS Bratislava IV dňa 12. 04. 2013), mohli zabrániť schváleniu príklepu súdom, odvolací súd iba poznamenáva, že všetky

tieto návrhy boli podané až po schválení príklepu vydražiteľovi (dňa 13. 12. 2012) a na nadobudnutie vlastníckeho práva vydražiteľom už nemohli mať žiadny vplyv.

14. Odvolatelia v podanom odvolaní rozšírili titul, z ktorého odvodzujú svoj nárok na náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia aj o oneskorené predloženie ich návrhu na vylúčenie sporných nehnuteľností z exekúcie a návrhu na odklad exekúcie, ktorý Okresnému súdu Nitra predložili dňa 24. 01. 2013, Okresnému súdu Bratislava IV. Týmto návrhom sa však odvolací súd už ďalej nezaoberal, nakoľko tento návrh nebol predmetom konania na súde prvej inštancie a podľa § 371 CSP v odvolacom konaní nie je možné žalobu meniť. Postup súdov v súvislosti s týmito návrhmi žalobcov nebol predmetom predbežného prerokovania nároku na náhradu škody so žalovanou a aj z tohto dôvodu nemôže byť predmetom tohto konania.

15. Odvolací súd záverom, k dôvodom uvádzaných žalobcami v prvom až treťom rade v podanom odvolaní, iba dodáva, že žalobcovia v podanom odvolaní iba opätovne podrobne popisali skutkový stav. Nevyjadrili však svoj názor ani nevzniesli námietku k dôvodom uvádzaným súdom prvej inštancie, spočívajúcich v tom, že sami oneskorene, t.j. až deň po schválení príklepu, podali samotný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol súdom prvej inštancie zamietnutý, následne odvolacím súdom zmenený a neodkladné opatrenie bolo nariadené, neuviedli žiadne dôvody svojho oneskoreného reagovania na zmenený skutkový stav. Taktiež ich návrhy na vylúčenie veci z exekúcie boli podané až po tomto termíne. Odvolací súd tiež poukazuje na skutočnosť, že žalobcovia ani v čase uzavretia „neplatnej kúpnej zmluvy“, ktorú mal uzavrieť poručiteľ po siedmych rokoch od jeho smrti, neboli zapísaní ako vlastníci predmetných nehnuteľností, ktoré mali zdediť po poručiteľovi ako závetní dedičia. Odvolaciemu súdu nie je známy a v danej veci nebolo potrebné skúmať, z akého dôvodu nebolo ukončené včas dedičské konanie po poručiteľovi. Za tejto situácie, podľa zásady „bdelým patrí právo“, bolo aj v záujme žalobcov vyvinúť maximálne úsilie, aby sa svojho práva z titulu závetných dedičov domáhali skôr, a to aj iným, zákonným spôsobom. Domáhať sa náhrady škody titulom nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu súdu po tom, ako sami žalobcovia nereagovali na zmenený skutkový stav, je neopodstatnené.

16. Odvolatelia v podanom odvolaní žiadajú o pridelenie veci inému odvolaciemu súdu dôvodiac, že žalobcovia si uplatňujú náhradu škody i z titulu nesprávneho úradného postupu Krajského súdu Nitra a je i vedené disciplinárne konanie voči konkrétnemu sudcovi tohto súdu, preto majú obavu o nestrannosť sudcov Krajského súdu v Nitre.

16.1. Vylúčenie sudcov z prejednávania veci upravuje ustanovenie § 49 a nasl. CSP, ktorého účelom je prispieť k nestrannému prejednaniu sporu, k nezaujatému prístupu k stranám, ich zástupcom a osobám zúčastneným na konaní a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Vzhľadom na to, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 49 až § 58 CSP predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi, možno sudcu vylúčiť z prejednávania a rozhodovania sporu skutočne iba výnimočne a z naozaj závažných dôvodov, spočívajúcich v jeho osobe (§ 50 CSP), resp. pre pomer k danej veci, či na návrh strany (§ 52 CSP).

16.1.1. Ustanovenie § 52 ods. 2 CSP ustanovuje, že v námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Námietka žalobcov v prvom až treťom rade ani jednu z týchto podmienok nespĺňa. Sankciou za nesplnenie podmienok pre riadne uplatnenie námietky zaujatosti, je podľa § 52 ods. 2 druhá veta CSP následok, že na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti podľa prvej vety, súd neprihliada; v toto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá a ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužívajú.

16.1.2. Keďže odvolací súd skonštatoval, že žiadosť o pridelenie veci inému súdu z dôvodu námietky zaujatosti sudcov Krajského súdu v Nitre nespĺňa náležitosti uvedené v ustanovení § 52 ods. 2 CSP, odvolací súd na túto námietku zaujatosti sudcov neprihliadol. Skutočnosť, že bolo vedené disciplinárne konanie voči sudcovi odvolacieho súdu, nie je spôsobilou skutočnosťou na odôvodnenie zaujatosti sudcov tohto súdu.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnej žalovanej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 CSP samostatným rozhodnutím.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).